

[Jensen-Brobj.]

slaar det ikke anvendt i selve Lovforslaget. Der er allerede gjort opmærksom paa, at med Hensyn til Brændselet vil det, hvis den nuværende Situation fortsætter, være nødvendigt at indkøbe det om Sommeren; den Husejer, som forsømmer dette, kan komme ud for en forfærdelig Kalamitet og ogsaa komme ud for at faa meget dyrere Brændsel, hvad der igen vil komme Lejerne til Skade. Derfor vil baade Ejere og Lejer være interesserede i, at Brændselet indkøbes om Sommeren, og derfor synes jeg, det vil være uretfærdigt, naar Ejeren skal lægge Pengene ud til Brændselet, og han vel i de fleste Tilfælde maa laane disse Penge, at han saa ikke har Lov til at faa en rimelig Rente af de Penge, han her lægger ud. Der er jo ingen, som vil billige, at han faar nogen Aagerrente, men en almindelig Rente paa 4 pCt. skulde der dog være Mulighed for at han kan faa af de Penge, han i tre Fjerdingaar skal lægge ud.

§ 38 b og c indeholder en Række Bestemmelser vedrørende Brændselet. Man giver dog ikke Ejeren Adgang til at faa sine ekstra Udgifter dækket. Det kan ikke bestrides, at naar man skal bruge indenlandsk Brændsel, skal der en stor Lagerplads til, og det er ikke altid nemt at skaffe; mange af de Gaarde, der findes i Ejendommene, er for smaa til, at man kan have dem som Lagerplads, derfor skal der maaske lejes ekstra Lagerplads. Lempning og Losning og ekstra Udgifter til Fyring kan man heller ikke se helt bort fra. Det er langt mere besværligt at fyre med indenlandsk Brændsel end med det udenlandske; der vil altid løbe adskillige Udgifter paa, og der kan ikke være noget urigtigt i, at ogsaa disse Udgifter paaføres Varmeregnskabet.

Endvidere er der en Bestemmelse om, at naar man skal omregne det udenlandske Brændsel, skal det omregnes efter Brændværdi og Udnyttelsesgrad, men det kan ikke nægtes, at det indenlandske Brændsel meget ofte ligger i Overkanten af den Klasse, hvortil det regnes, ja, vel ogsaa i mange Tilfælde over den, og at denne Omregning vil medføre et Tab for Ejeren. Jeg synes derfor, det vilde være det eneste naturlige og rigtige, at man havde bibeholdt Forbrugsprincippet. Det indrømmes ogsaa i Bemærkningerne til Lovforslaget, men i selve Forslaget faar man ikke Lov til det. Det motiveres med, at Lejerne derved i mange Tilfælde vilde komme til at udrede et betydelig større Beløb i Leje og Varme-

bidrag, end de hidtil har gjort. Jeg synes, man dermed indrømmer, at der i Virkeligheden er en Række Ejere, som har betalt en hel Del af Brændselet de Steder, hvor Varmeudgifter, er inkluderet i Lejen, og jeg synes derfor, det vilde være naturligt at sætte Lejen for sig og Brændselet for sig og holde sig til Forbrugsprincippet.

I § 38 i bestemmes det, at Lejeren skal have Ret til en Genpart af Varmeregnskabet. Det kan der vel ikke være noget i Vejen for, men saa maa de Udgifter, der er forbundet med at fremskaffe disse Varmeregnskaber, ogsaa kunne paalægges Lejeren. Jeg kunde tænke mig, at denne Paragrafs Stk. 6 gik ud; jeg synes ikke, det er nødvendigt at have det.

I § 56 1), der omhandler Ombygning, siges der, at Udlejeren skal godtgøre, at der er Sikkerhed for, at den paagældende Foranstaltning kan bringes til Udførelse, inden der foretages Opsigelse. Jeg synes, at dette Forhold er ordnet tilfredsstillende i den nugældende Lov, for hvis Ejeren foretager Opsigelse, og han saa ikke kan bygge og ikke har erkyndiget sig om, at han kan faa det hele i Orden, kan der paalægges ham Erstatningsansvar. Det var ikke nødvendigt at føje det sidste til, synes jeg, og derfor kunde jeg tænke mig, at det udgik.

De største og vigtigste Spørgsmaal i denne Lov, de frivillige Overenskomster, findes i § 58 a. Jeg skal ikke sige noget om hele Afsnittet om de midlertidige Bestemmelser; der kunde maaske nok være et og andet, som jeg vilde synes ikke er saa godt, som det kunde være, men det er jo Bestemmelser, der skal bortfalde, efterhaanden som vi kommer ind i normale Forhold, og jeg skal derfor ikke nævne dem her — det kan være, at jeg rejser et enkelt Spørgsmaal i Udvalget.

Men til den lige nævnte § 58 a kunde jeg godt have Lyst til at sige en hel Del. Der har aldrig siden 1937 fra de forskellige Indenrigsministres Side været rørt ved de frivillige Overenskomster. I den Tid, det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard var Indenrigsminister, rørte han ikke ved disse Overenskomster, og i den Tid, det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen var Indenrigsminister, blev der heller ikke rørt ved dem ved de Ændringer, der blev foretaget dengang. Indenrigsministeren nu er ikke bange for at røre ved dem. Jeg synes, det er uretfærdigt at gøre det. Naar man har indgaaet en frivillig Overenskomst, synes jeg, det er kedeligt, at der ved Lovparagraffer kan gribes ind i Overenskomsten. Man siger i Bemærkningerne til Lovfor-